

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Liisankatu 27, E 10

N:o 7
Heinäkuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

38. vuosikerta 1933

OHJEITA KUUROMYKKÄLAPSEN KOTIKASVATUSTA JA -OPETUSTA VARTEN

(Jatkoa n:o 6, sivusta 67)

Kuuromykän tärkeä hengenkehittäjä on *käsi*, jonka toimetomuuteen jättämisen kautta aiheutetaan mitä suurimpia vahinkoja lapselle. Laininlyöty käsi jää ilman voimaa ja kätevyyttä epävarmaksi ja avuttomaksi. On siis totutettava lasta jo varhaisesta nuoruudestaan käyttämään käsiään. Annettakoon lapselle sopivia leikkikaluja, joiden avulla hän on tilaisuudessa käyttämään kättään ja samalla saamaan arvokasta henkistä ravintoa. Mutta kuuromykkää lasta on myös totutettava vakavaankin työhön, joka oikein järjestettynä antaa hänelle sekä iloa että hyötyä. Lapsi voidaan lähettää noutamaan milloin yhtä, milloin toista esinettä. Hänet voi asettaa lajittelemaan omenia, marjoja, vihanneksia y.m. Hänelle voi antaa pieniä työkaluja käteen, joilla hän, varsinkin taloudessa, voi toimittaa palveluksia. Hän voi saattaa äitiä kellariin ja tuoda sieltä äidin kanssa perunoita tai vihanneksia, hän pesee perunoita, jauhaa kahvia, auttaa pöydän kattamisessa ja puhdistuksessa, järjestää tuolit, ruokkii kanoja, tuo puita. Mitä monipuolisempia nämä työt ovat, sitä käyttökelpoisimmiksi käyvät kädet sitä rikkaammaksi kokemusvarasto.

Mutta nyt kysyttäne: Miten voimme saada pienen kuuromykkälapsen ymmärtämään kaikkia niitä asioita, joita hänelle tulisi esittää? — Tähän kysymykseen sisältyykin koko kuuromykkäinopettamisen vaikeus. Ja kuitenkin tämä vaikeus on voitettava siinä määrin kuin se on mahdollista. Nykyinen kuuromykkäin opetusjärjestelmä tekee tämän esteen poistamiseksi tavattoman vaivalloisen, mutta myöskin rikkaan työn opettamalla kuuromykän puhumaan, huuliltalukemaan, lukemaan ja kirjoittamaan.

Näitä apuneuvoja eivät kuitenkaan pienen kuuromykän lapsen vanhemmat voi käyttää hyväkseen. Onko siis vanhempain jätettävä lapsuuskaisensa henkisessä suhteessa kokonaan oman onnensa nojaan siksi kunnes he pääsevät kouluun? — Ei! Heidän käytettävissään on tosin puutteelliset välineet, nim. alkeellinen viittomakieli ja kuvat, mutta näittenkin avulla he voivat tehdä paljon lapsuuskaisensa henkisen elämän rakentamiseksi. *)

Tämän kotiopetuksen tarkoituksena on ennenkaikkea *herättää ja hereillä pitää sielussa uinuvia voimia*, tehdä kuuromykkä lapsi kykeneväksi vaikutteita vastaan ottamaan sekä antaa hänelle tietoja, joita hän kipeimmin tarvitsee. Viittomakieli syntyy vähitellen vanhempain ja lapsen

*) Viittomakielen käytöstä kuuromykkälapsen ajatusten ilmaisuvälineenä on lausuttu eriaviä mielipiteitä. Niinpä johtaja Kust. Killinen sanoo puhuessaan kuuromykän lapsen kotikasvatuksesta: »Rumat, apinamaiset viittailemiset ovat estettävät». Tätä käsitystä perustellaan sillä, että viittomakieli pyrkii muovailemaan kuuromykälle opetetavan puhekielen omien puhekiellelle vieraitten lakiensa mukaiseksi. Tätä väitettä lienee kuitenkin painostettu liiaksi, sillä jokainen kuuromykkäinopettaja myöntänee, että puhokoulujemme parhaat viittoajat ovat löydettävissä n.s. epävarsinaisten ja lahjakkaimpien oppilaitten joukosta. Sitäpaitsi puhokoulunkin käyneet oppilaat ennemmin tai myöhemmin oppivat viittomakielen käytön, ja tuskin on luultavaa, että tämä huonontaa heidän puhetaitoaan, jos he vain harrastavat kirjallisuutta ja tämän ohella joutuvat kuulevien kanssa suusanalliseenkin ajatustenvaihtoon. Jo näillä perusteilla voi viittomakielen käyttöä puolittaa pienen kuuromykkälapsen ajatusten ilmaisuvälineenä; eihän sitäpaitsi mitään muuta käyttökelpoista ajatustenvaihtovälinettä ole. Jos tämänkin lapsiraukalta riistetään, on köyhältä viety hänen ainoa lampaansa.

Puhokoulujen luokkaopetuksessa on viittomakieli tietenkin pannaan julistettu.

väliseksi keskustelukieleksi. Mitä lahjakkaampi lapsi on, sitä pikemmin ja täydellisemmin hän rupeaa jäljittelemään niitä liikkeitä ja otteita, joita hän näkee ympärillään tehtävän. Tämä tapahtuu aivan saman periaatteen mukaisesti kuin kuulevan lapsen puhekielen oppiminen jäljittelyvaiston avulla. Kun kuuromykkä lapsen on jano, näyttää hän liikettä, jolla juomalasi viedään suuhun, kun hänen on uni, asettaa hän kätensä päänsä alle ja kallistaa päänsä merkiksi siitä, että tahtoo vuoteeseen j.n.e. Mikäli vanhemmat huomaavat tässä tarvitsevansa taitonsa täydentämistä, voivat he oppia yksinkertaisia ja tärkeimpiä merkkejä jonkun vanhemman kuuromykan parissa. Äidinrakkaus olkoon tässä kuitenkin paras opettaja. Sydän tekee hänet neuvokkaasti ja näyttää silmän kautta tien lapsensa sydämeen. Mutta seuraukset eivät jää esiintymättä eivätkä uhrautuvan äidin vaivat palkatta. Hän saa nähdä lapsensa henkisen elämän virkovan ja kasvavan, ja kouluikään tultuaan on lapsi saanut vankan pohjan, jolle koulukin voi ruveta rakentamaan. — Jos sielunvoimat uinuvat ja lapsi tuntuu välinpitämättömältä, on vanhempien velvollisuus tehdä voitavansa saadakseen sielun voimat hereille keksimällä mielenkiintoisia leikkejä ja hänelle mielenkiintoisista esineistä keskustelemalla. Tämäkin kyllä onnistuu, ellei lapsi ole tylsä, joka sekään ei ole mahdollontonta, sillä usein kuurouden aiheuttanut tauti on voinut jättää kohtalokkaat merkkinsä lapsen sielunelämään.

Viittomakieleen ja havainnollisuuden turvautuen opettakoot vanhemmat lapselleen asioita kodista ja kodin ympäristöstä. Hän saa oppia tuntemaan eri viljalaadut, saakoon hän nähdä miten viljaa kylvetään, puidaan, jauhetaan, leivotaan ja paistetaan. Hän saa oppia tuntemaan eri kotieläimet ja minkätakia mitkin eläintä pidetään. Kun esim. lehmät seisoskelevat karjapihassa, menköön äiti lapsen kanssa eläimen luokse, jolloin se tarkastetaan perinpohjin; huomataan kuinka lehmä märehitii, kuinka märepala nousee lehmän suuhun, kuinka sen leuvat liikkuvat sivuttain, kuinka se huiskii hännällään ja korvillaan kärpäsiä, nähdään lehmän kummalliset sorkat ja sarvet sekä ennen kaikkea kuinka lehmää lypsetään. Samoin isä voi lapselle opettaa hevosesta, hän voi myös opettaa ajokalut, hevosen valjastamisen j.m.s. Rikastuttavaa opetusaineistoa tarjoavat myös nuo lapsia kiinnostavat pienet metsäeläimet orava, jänis, linnut y.m., joiden opettamista ei saisi laiminlyödä, milloin siihen havainnollisuuden pohjalla tilaisuutta ilmenee. Opetusaineistoa huomaavaiset vanhemmat löytävät kaikkialla metsässä, niityllä, rannalla, lätäiköstä, pilvistä, ukkosesta j.n.e.

Valitettavan usein yksinkertaiset vanhemmat pitävät kuuroa lastaan Jumalan lähettämänä

rangaistuksena, jolloin tunnetaan häpeää kuuromykan lapsen omistamisesta. Lapsi tahdotaan pitää muilta ihmisiltä mahdollisimman huomaamattomana, häntä pilloitellaan ja milloin vieraita taloon osuu, ajetaan lapsukainen pois muitten seurasta. Tällainen menettely on mitä suurinta tyhmyyttä, sillä kuuroushan on jonkin taudin tai muun luonnollisen seikan aiheuttama, eikä sitä näin ollen tarvitse hävetä enempää kuin mitään muutakaan vammaa. Onhan Vapahtajakin sanonut: »Ei tämä eikä hänen vanhempansa ole syntii tehneet, vaan että Jumalan työt hänessä nähtäisiin». — Antakaa siis lapsenne olla ihmisten seurassa vapaasti. Milloin talossa on häät tai hautajaiset, saakoon lapsi seurata eri toimituksia, ja äidin on edelleen näiden johdosta lastaan opetettava. Vietäköön lapsi joskus kirkkoon, jossa temppelein avarat piirteet ja kaunis alttaritaulu herättävät lapsuudessa hartautta ruokkien samalla hänen tunne-elämäänsä.

Sanotaan: »Mitä musiikki on sokealle, sitä on kuva kuuromykälle». Monta asiaa voidaan kuuromykkälapselle selittää kuvien avulla. Tätä varten vanhempien tulisi koota soveliaaksi katsomiaan kuvia, jotka säilymisen takia olisi hyvä sijoittaa vartavasten varattuun salkkuun tai kirjaan. Kuvien valinnassa on noudatettava harkintaa, sillä kaikki aiheiltaan kehoit, sekavat ja ulkolaisaiheiset kuvat eivät puolusta paikkaansa kuuromykkälapsen kuvakirjassa.

Tärkein kuvavarasto on kuitenkin kuvaruamatussa, joka ei saisi puuttua kenenkään kuuron lapsen kodista. Mikä verraton opetusaineisto sieltä löytyykään! Onhan selvääkin, ettei lapsi ymmärrä selittämättä näitä kaukaisia aiheita esittäviä kuvia, mutta äidin vaivautuessa näitä lapselleen yksinkertaisesti ja lyhyesti selostamaan, käyvät ne kyllä lapselle ymmärrettäviksi. Siellähän on kuva, jossa Jeesus siunaa lapsia, jota lapsi kädet ristissä katselee. Äiti istuu lapsensa vieressä ja selittää, kuinka sama Jeesus on toisessa kuvassa ristillä. Jeesus rakastaa lapsia. Hän rakastaa myös sinua. Jeesus siunaa myös sinua. Ja sitten opitaan lyhykäinen rukous viittomalla: »Rakas Jeesus, siunaa minua!» Rukoushan ei ole pitkä, mutta se on varmaan otollinen, sillä lasten on taivaan valtakunta. Lukuisat muutkin Raamatun kuvat voivat näin äidin ohjauksen avulla saada elämää ja sisältöä, ja lapselle voi näistä jäädä haihtumattomat muistot myöhemmällekkin elämälle.

Suuren avun sekä lapsensa kehitykselle että koululle antavat ne vanhemmat, jotka ryhtyvät lapselleen opettamaan kirjoituksen ja lukemisen alkeita. Tähän työhön ei kuitenkaan tule ryhtyä siten, että se muuttuisi lapselle vastenmieliseksi. Onhan aina muistettava, että oppilaamme on lapsi, joten aakkosten tunteminen

ja lukemaan oppiminen on aloitettava enemmän leikin kuin työn muodossa. Joko koulutarvikekaupasta ostetaan tahi pahvista leikataan kaikki kielessämme käytetyt kirjaimet ja annetaan lapsen niistä sommitella isän tai äidin johdolla lyhyitä nimiä, kuten »isä», »äiti». »kissa», lapsen oma nimi j.n.e. samalla näyttäen henkilöä, tai esinettä jota kirjaimista tehty nimi tarkoittaa. Tästä on jo verraten helppoa siirtyä kyynnällä kirjoittamiseen. Älköön kuitenkaan annettako monta sanaa yhtähaavaa opittavaksi eikä yleensääkään tässä »leikissä» ole kiirehdittävä, sillä hyvä on, jos hän on oppinut muutamiaakin sanoja varmasti kirjaimillaan esittämään tahi ne itse kirjoittamaan.

Tulkoon tässä vielä erikoisesti mainittua, että usealla kuurolla lapsella on taipumusta ja halua piirustamiseen. Tällöin annettakoon lapselle värikynä tahi myöhemmin vesivärialaatikko ja paperia, jotta hän harrastuksiaan kehittämällä samalla voisi kehittää ja rikastuttaa sielunelämänsä. Tästä ei ole kysymys kuvien kauneudesta, vaan siitä harjoittaako hän sielun-kykyjään.

Lapsen puhumaan opettamista ei voi puoltaa koulun ulkopuolella, sillä se on siksi paljon ammattitaitoa kysyvää työtä, että asiaa tuntemattoman käsissä se voi muodostua lapselle vahingoksi, joka ei käy enää koulussakaan korjaaminen. Toisin on asia, jos lapsi menettää kuulonsa siinä tässä, jossa hän jo on oppinut puheen. Tällöin on vanhempain tinkimätön velvollisuus pitää lapsen puhetaitoa yllä keskustelemalla hänen kanssaan suullisesti, opettamalla hänet lukemaan ja kirjoittamaan sekä huulitalukemaan, jotta puhetaito ei pääsisi unohtumaan ennen lapsen kouluikään ehtimistä. Elleivät vanhemmat ymmärrä pitää puhetaitoa yllä kuuroutuneella lapsellaan, on siitä seurauksena, että lapsi muutamassa vuodessa unohtaa oppimansa puheen täydellisesti.

Perheessä oleva kuuro lapsukainen saa tavallisesti äidin ja isän suurimman rakkauden osakseen, joka onkin oikeutettua ja ymmärrettävää, mutta se saattaa myös suuren velvoituksen vanhemmille. Kun rakkaus ja sääli saavat ylivalan kasvatuksessa, on mitä suurin vaara siinä, että lapselta koetetaan välttää kaikkea hänelle vastenmielistä, epämielikä, kaikkea ponnistelua, hänelle tarjotaan »hyvää syötävää» t.s. karamelliä ja leivoksia, häntä palvellaan eikä mitään lapsen kiukunpurkauksia ja huonoja taipumuksia hennota tarpeeksi päättäväisesti tukahuttaa. Näin tullaan helposti siihen, että kuuromykkiä lapsi on koko talon tyranni, vahingoksi itselleen ja muille. Vanhempien velvollisuus onkin juuri siinä, että he koettavat toimia tosiasiaain valossa eikä tunteittensa sanelun mukaan. Kasvatus ei ole tunneasia, vaan siinä tarvitaan ymmärtävää vakavuutta.

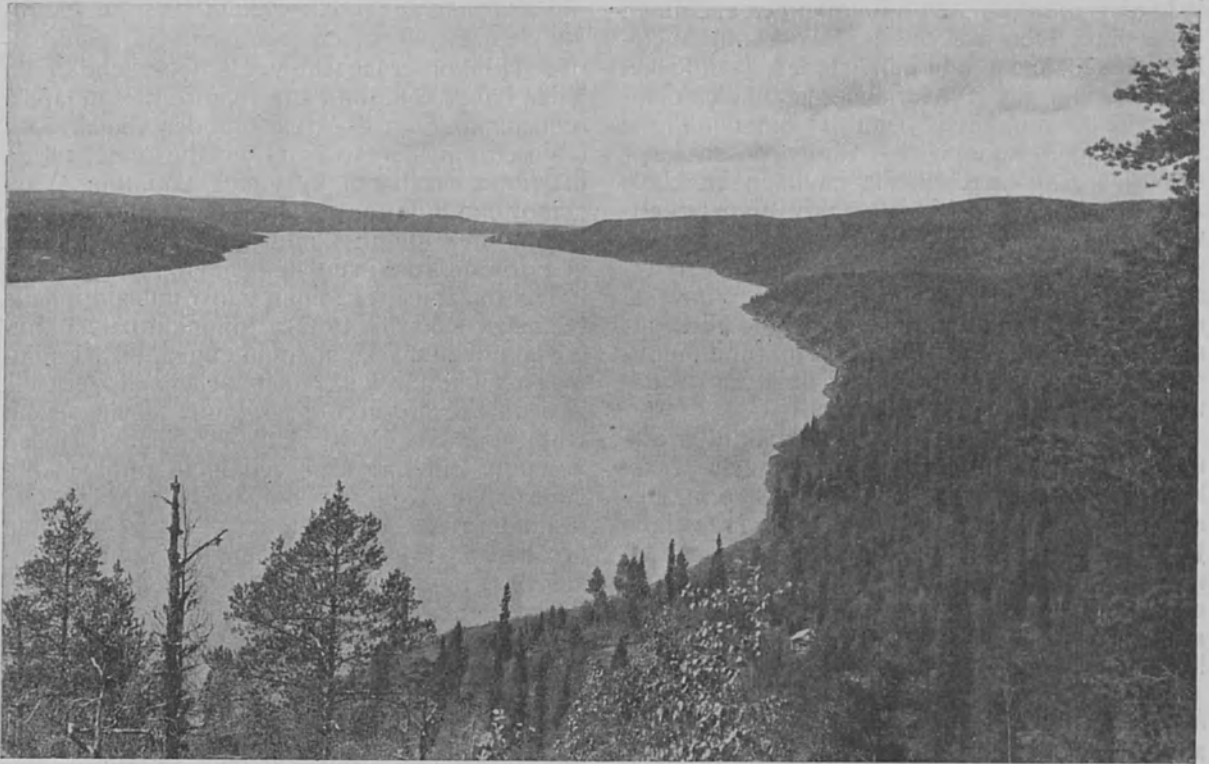
Vanhempain tärkein velvollisuus on kuuromykkän lapsen kouluun toimittaminen. Suurempaa vahinkoa ei lapselle voida hevin tehdä kuin jättää hänet kouluttamatta. Kuuromykkiä lapsia otetaan kouluun 8—10 ikävuoden välillä. Kun siis kuuromykkiä lapsi rupeaa lähestymään 8:ttä ikävuotta on häntä kysyttävä kouluun. Vastanottokouluja on nykyisin neljä, joista Turun, Kuopion ja Oulun koulut ovat suomenkielisiä ja Porvoon koulu ruotsinkielinen. Näihin kouluihin otetaan joka toinen vuosi uusia oppilaita (viimeksi syksyllä 1932). Joihinkin näistä kouluista on kuuro lapsi toimitettava, eikä koulumaksua tarvitse kenenkään pelätä, sillä ei vielä yhdenkään lapsen ole tarvinnut tämän seikan takia koulusta pois jäädä. Sitäpaitsi lapsen kouluun lähettämiseen velvoittaa oppivelvollisuuslakikin. Kouluun lähettämistä ei pidä lykätä tuonnemmaksi, sillä silloin se voi olla liian myöhäistä. Kaikissa edellämainituissa suomenkielisisissä kouluissa opetetaan yksinomaan puheopetusmenetelmällä, mutta ne oppilaat, jotka syystä tai toisesta eivät voi oppia puhumaan, muutetaan kahden vuoden kuluttua Mikkelin kuuromykkäinkouluun, jossa opetetaan sormiaakkosilla ja kirjoittamalla. Jyväskylässä on koulu vanhempia kuuromykkiä varten.

KESÄISIÄ KUVIA.

Kaunis kevätkesä on vallinnut Suomessa. Koko kesäkuun ajan ovat ilmat olleet helteisen kuumat. Maamme luonto on pukeutunut kauniimpaan juhlapukuunsa. Luonnon kauneudestamme ovat iloinneet kaikki kansalaisemme ja kaikki ne monet vierasmaalaiset jotka turisteina ovat maassamme matkustelleet. Vuodesta vuoteen onkin maahamme ruvennut tulemaan monilukuisia matkailijajoukkoja. He matkustelivat tavallisesti Punkaharjulle, Imatralle, Savonlinnaan, Kuopioon, Kangasalle, Hämeenlinnaan, Keski-Suomen y.m. seuduille, missä maamme kauneudesta eniten voivat nauttia.

Monet ulkomaalaiset tahtovat myös erikoisesti nähdä kaukaisten saloseutujemme kauneutta ja matkustavat esim. Kuusamoon, Paanajärvelle sen erämaista luontoa katselemaan, tahi Petsamoon ja Lappiin, joissa korkeat tunturit ja vesirikkaat kosket sekä pohjolan valoiset yöt tarjoavat silmälle paljon katseltavaa. Suomen kesän kunniaksi julkaisemme seuraavilla sivuilla kuvia juuri Kuusamosta ja Lapin seuduilta. Niistä lukijamme saavat pienen aavistuksen Suomen maisemien kauneudesta.

»Huoletti kiitelköt muut Alppien seutuja
kauniiks,
kauniimpi, kalliimpi mulle on syntymä-
maani».

Paanajärvi

KUUROMYKKÄ FILOSOFIAN TOHTORI

Eräeseen ulkolaiseen kuuromykkäinlehteen on nuori kuuromykkä ranskatar Suzanne Lavaue, joka viime vuonna vihittiin filosofian tohtoriksi Sorbonnessa, kirjoittanut mielenkiintoisen elämäntarinansa, jonka tähän lainaamme:

»Syntyessäni olin luultavasti yhtä normaali kuin muutkin lapset, sillä nelikuukautisena jokeltelin tavallisten lasten tapaan. Mutta eräänä päivänä sain jatkuvia väristyskohtauksia. Ne menivät kuitenkin pian ohi ja olin kuin ei mitään olisi tapahtunut. Hiukan sen jälkeen huomattiin, että olin kuuromykkä ja silloin vasta vanhempani kiinnittivät huomioita tapaukseen.

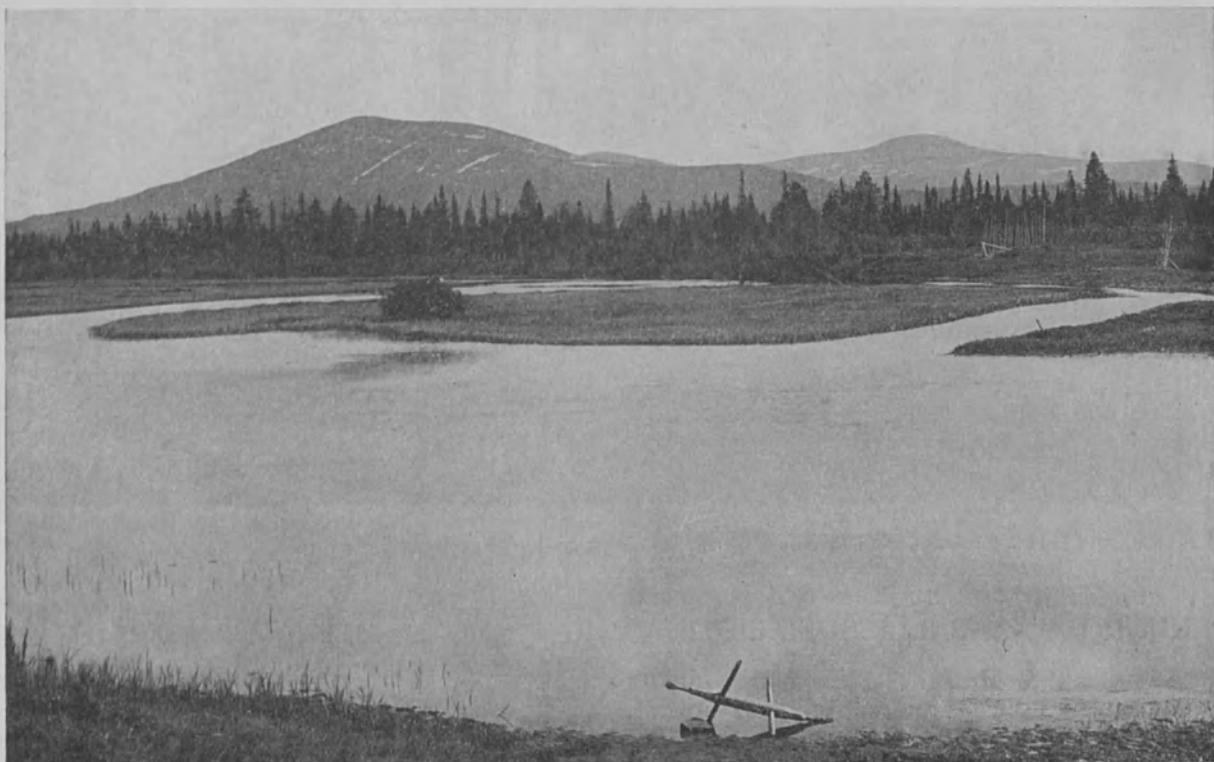
Olin aina iloinen ja reipas. Silmäni olivat ilmeikkäät. Ne saivatkin puhua huulien asemesta. Äitini on kertonut minulle, että hän eräänä päivänä kokeillakseen taputti käsiään. Käännyin heti. Käntäntaputuksen aikaansaamaan ilmväreilyyn reagoivat aistini, mutta ääntä en kuullut. Hiljaisuuteni jatkui. Vain ilmeilläni ilmaisoin vaikutelmiani ympäristö-

Vanhempani päättivät kysyä

neuvoa joltakin spesialistilta Parisissa. Hän vakuutti, että olin kuuromykkä. Olin silloin kahdeksantoista kuukauden vanha. Äitini otti tämän raskaan tiedon vastaan rauhallisena ja alkoi heti opettaa minua. Hän koetti tehdä tavallisimmat asiat minulle ymmärrettäviksi. Kun olin neljän vuoden vanha, tutustuimme eräeseen kuuromykkäinkoulun opettajaan Parisissa. Tämä selitti äidilleni kuuromykkien opetuksessa käytettävän järjestelmän. Joka perjantai matkustimme Parisiin opettajan luo Opin pian pienen sanavaraston, jota vanhempani alin-

Hakoköngäs, Paatsjoki

Sallatunturi Kuolajärvellä

omaan kartuttivat. Äitini piti päiväkirjaa, jonka avulla palautettiin mieleeni lyhyitä lauseita ja tapahtumia. Hiukan yli viiden vuotiaana osasin jo itse kirjoittaa päiväkirjaan.

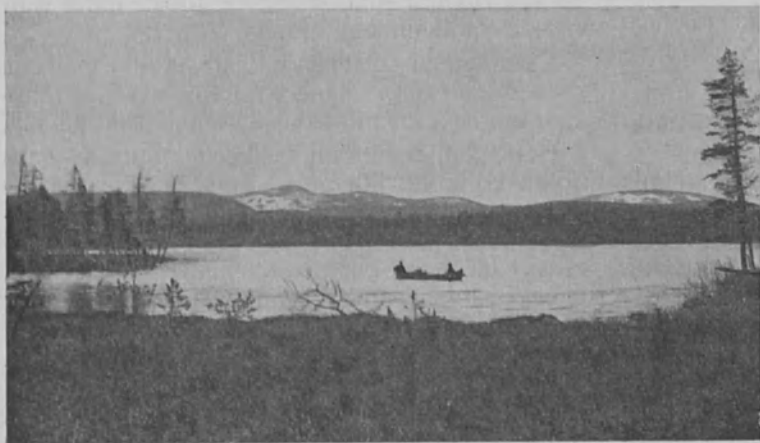
Tänä aikana kävin pientenlastenkoulua Laonissa, jossa äitini oli koulun johtajattarena. Olin aina toisten lasten seurassa ja leikin ja askartelin heidän kanssaan. Tällä tavoin työskennellen kuulevien kanssa siirryin heidän mukanaan alkeiskouluun. Sitten opiskelin edelleen keskikouluissa Consantinassa, Oranissa, Marseillessa ja viimein suoritin ylioppilastutkintoni.

Suurinta vaivaa tuotti minulle sanelun mukaan kirjoittaminen. Pyysin senvuoksi saada kirjoittaa nämä tehtävät naapurini vihkosta. Tein työtä ahkerasti kotona ja otin yksityistunteja laskennossa, englannissa ja latinassa.

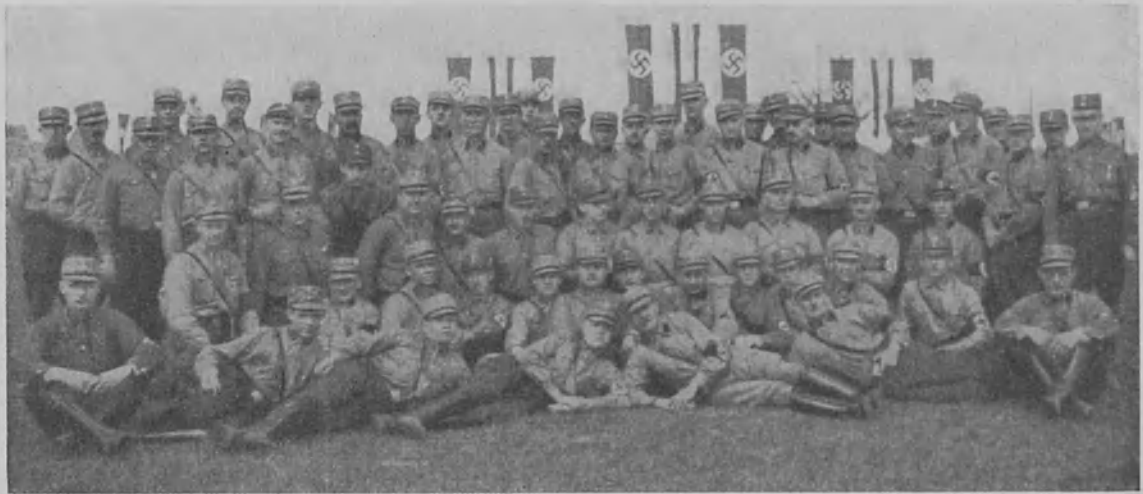
Kun olin lopettanut koulunkäyntini kirjoit-tautuin Aix-en-Provencen korkeakouluun. Suoritin tutkintoni kahdessa ja puolessa vuodessa ja sain 500 frangin palkinnon lyhyimmässä ajassa suoritetusta parhaasta tutkinnosta.

Tähän aikaan muuttivat vanhempani Versaillesiin. Siellä olin erään viraston palveluksessa

kaksi vuotta, mutta päätin hankkia itselleni lisätietoja saadakseni paikan valtion kirjastonhoitajana. Eräs Sorbonnen professori kiinnitti huomiotani ranskalaiseen kuuromykkään kirjailijattareen Marie Lenéruhn, joka kuoli v. 1918. Aloin tutkia hänen elämäänsä ja kirjoittaa kirjaa hänestä. Kokonaisen vuoden ajan tutkin kirjastoja ja kirjakauppoja ja tein vierailuja hänen ystäviensä ja sukulaisensa luona. Saatuaani aineistoni valmiiksi kirjoitin tohtorinväitöskirjani suurella innolla tehdäkseeni hänet tunnetuksi ja herättääkseni häntä kohtaan myötä-

Talvitupajärvi Inarista

Kuuroja SA:laisia (kansallissosialistien hyökkäysjoukot) Berlinissä

KUUROJA KANSALLISSOSIALISTEJA

Tässä kuvassa näkevät lukijamme joukon univormussa olevia nuoria, reippaita miehiä. Ketähän ne ovat? arvelee varmaankin lukijamme. *Ne ovat kuuromykkiiä SA:laisia* (Kansallissosialisteja, Saksan valtakunnan kuuluisan johtajan, *Hitlerin*) uskollisia käskyläisiä. Nämät kuurot, isänmaalliset miehet asuvat kaikki Berlinissä.

VANHIMMAN MATKAPAPPIMME KUNNIAKSI

Salossa toukokuun 21 p:nä pidetyn Jumalanpalveluksen jälkeen omistettiin pieni, vaatimaton muistohetki Rovasti Nybergille Salon kirkon sakaristossa, jossa oli koossa 15 kuuroa. Rovasti Nybergille esitettiin allaoleva muistopuhe, johon hän vastasi muutamain sanoin kuluneesta 25 vuotistyöstään.

„Koska on nyt pieni muistohetki rakkaan kunnioitetun henkilön kunniaksi, johtuu mie-

mielisyyttä ja tunnustusta, jota hän mitä suurimmassa määrässä ansaitsee.

Suuri oli iloni kun viimeinkin olin valmis väitöskirjoineni 8 p:nä tammikuuta 1932. (Seuraavana päivänä hänet vihittiin filosofian tohtoriksi). Toisinaan luullaan, että kärsin viastani, vaikka olenkin sen suurimmalta osalta voittanut. Iloitsen ankaralla työllä saavutetusta arvostani. Tiedän täsmälleen mihin sitä tarvitsen. Olen ylpeä siitä, että olin voittanut vikani. Suurimpana ilonani on vakava lukeminen. Kirjat ovat aina olleet parhaita ystäviäni, ne ovat sitä vieläkin ja tulevat aina sellaisina pysymään».

leeni eräitä pieniä muistoja hänestä liki 30 vuotta taaksepäin.

Oli kevätpäivä toukokuun loppupuolella — silloin olin pieni koulutyttö. Oli rippiaika ylempällä luokalla, kun kouluimme saapui kookas nuori pastori.

Jouduin sattumalla nuoren pastorin kohdalle, — hän loi ystävällisen katseen minuun ja virkahti pienin viittomaliikkein: »Kun Sinä kasvat suureksi, tulet pastorin rippilapseksi».

Kului sen jälkeen vuosia, tuli kevät, silloin olin rippi-ijässä ja kohta oli lopetettava koulu. Tätä ennen tuli jälleen sama pastori luoksemme. Hän tutki meiltä kuinka paljon me olemme oppineet tuntemaan ja käsittämään Jumalan sanaa ja Hänen käskyjensä. Hän neuvoi meitä olemaan aina lähellä Jumalaa kaikissa elämän kohtaloissa ja antoi vielä muita hyviä elämänohjeita meille nuorille. Tuli päivä, jolloin meidät laskettiin ensi kerran Herran Ehtoolliselle. Pian sen jälkeen loppui koulu, ja edessä oli tuntematon elämä, jonka minä sain viettää vanhempieni luona.

Kului vuosi toisensa perästä, ja olin melkein joka vuosi ollut läsnä suuremmissa tehdaskaupungissa tavanmukaisilla k.m. kirkkopäivillä.

Heti kapinavuoden jälkeen muutin vanhoilta kotikunnailta pois. Toisessa piirissä ollessani vieraan pastorin pitämässä Jumalanpalveluksissa, muistui mieleeni oman pastorini kuva, haikeus painoi mieltäni ajatellessani, näenköhän jälleen rakkaan pastorini. — Kului taas vuosia, ja taasen tuli keskuuteemme tuo tuttu ja pidetty pastori. Hän oli saanut tämän piirin, kun vieras pastori luopui matkapapin virasta. Riemu oli suuri saadessani nähdä jälleen oman, tutun pastorin, sillä olin pienestä koulutyöstä alkaen kiintynyt häneen.

(Jatk. siv. 84.)

URHEILUOSASTO

HUOMAUTUKSIA

Viipurissa pidettävissä mestaruuskilpailuissa pyydetään kaikkia osaaottavia urheilijoita varteenottamaan muutamia ohjeita.

Että eivät ottaisi tavakseen kilpailun aikana käydä peruuttelemassa aikomiaan kilpailulajeja, sillä sellainen ei ole oikein, vaan tuottaa tuomaristolle ja järjestäjille harmia. Jos todella tahtoo peruuttaa ilmoitetun kilpailun, pitäisi se tehdä ennen kilpailujen alkua. Jos myöhemmin sattuu sellainen välttämättömyys, niin voidaan se silloin huomioon ottaa. Jokainen urheilija, joka haluaa, ottaa osaa kilpailuun niin monessa lajissa kuin uskoo pystyvänsä. Hänen täytyy olla selvillä, että ne suoritetaan aikanaan. Ei ole hyvä ilmoittaa umpimähkään kaikkia lajeja, vaan ainoastaan ne lajit, jotka voi suorittaa reilusti ilman että loppulajit keskeytetään.

Ja sitten vielä, että kaikki kilpailijat olisivat valmiina paikalla heti kehoituksen saatua uhalla että tahallinen viivyttelijä suljetaan kilpailuista. Lähempiä ohjeita annetaan paikan päällä ennen kilpailuja. Päämäärämme on että koetetaan poistaa tavaksi tullut pitkävetisyys.

Turhan ajanhaaskauksen välttämiseksi ilmoitetaan tulosrajamääräyksinä:

Miehille: 100 m 12,9; 200 m 28,0; 400 m 62,0; 800 m 2,18; pituus 5,20; korkeus 1,48; seiväs 2,50; kuula 9,80; kiekko 28,00; keihäs 38,00.

Naisille: 100 m 16,0; pituus 3,80; kuula 7,80.

Tähän toimenpiteeseen on ollut pakko ryhtyä, kun useat k.m. urheilijat ovat ajattelematomasti aivan harjoittelematta ilmoittautuneet johonkin kilpailulajiin ja aiheuttaneet siten vain ajanhukkaa kilpailujen kulussa. Kilpailuun on aina valmistauduttava tunnollisesti, se on jokaisen k.m. urheilijan pidettävä muistissaan.

KUL:n liittohallitus.

KUL:n LIITTONEUVESTON KOKOUS

pidetään Viipurissa, Rautatieläisten huoneistossa sunnuntaina elokuun 6 p:nä 1933, alkaen klo 9. Keskustelukysymyksiä saa lähettää pari viikkoa ennen kokousta puheenjohtaja *Eino Karilalle*, Helsinki Linnankatu 5.

Liittohallitus.

KUUROMYKKÄIN SEURAOTTELU

Hämeenlinna—Helsinki

Seuraottelu yleisurheilussa suoritettiin juhannusaaton ja juhannuspäivänä Hämeenlinnan urheilukentällä Helsingin Kuuromykkäin voimistelu- ja urheiluseuran sekä Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain välillä.

Tulokset:

100 mtr. juoksu: 1) B. Ahlbäck H:ki 12,0. 2) V. Kaurela H:linna 0,10 cm. jälessä. 3) V. Lehtonen H:ki 4,20 m jälessä. 4) I. Valtonen H:linna 8,20 m. jälessä.

400 m. juoksu: 1) V. Kaurela H:linna 57,4. 2) B. Ahlbäck H:ki 57,8. 3) V. Lehtonen H:ki 59,9. 4) I. Valtonen H:linna 63,8.

1500 m. juoksu: P. Valtari H:linna 4,35. 2) A. Helenius H:ki 4,35,5. 3) A. Lehti H:ki 4,46,2.

5000 m. juoksu: P. Valtari Hämeenlinna 17,40,5. 2) A. Lehti H:ki 17,52,3. 3) J. Luomajoki H:ki 18,33.

4×100 m. viesti: 1) Helsingin joukkue 50,9. 2) H:linnan joukkue 51,8.

Kuulantyöntö: 1) V. Kaurela H:linna 12,75. 2) A. Nordström H:ki 10,18. 3) I. Valtonen 10,15. 4) H. Vikberg H:ki 9,33.

Kiekonheitto: 1) V. Kaurela H:linna 34,04. 2) I. Valtonen H:linna 27,21. 3) A. Nordström H:ki 27,00. 4) B. Ahlbäck H:ki 24,00.

Keihäänheitto: 1) V. Kaurela H:linna 49,66. 2) H. Vikberg H:ki 46,00. 3) I. Valtonen Hämeenlinna 44,23. 4) A. Nordström H:ki 37,05.

Pituushyppy: 1) V. Kaurela H:linna 6,06. 2) B. Ahlbäck Helsinki 5,65. 3) V. Lehtonen H:ki 5,50. 4) I. Valtonen 4,90.

Korkeushyppy: 1) V. Kaurela H:linna 165. 2) B. Ahlbäck H:ki 160. 3) V. Lehtonen H:ki 160. 4) I. Valtonen H:linna 145.

Kolmiloikka: 1) V. Kaurela H:linna 12,49. 2) V. Lehtonen H:ki 12,16. 3) A. Helenius H:ki 10,98. 4) I. Valtonen H:linna 10,69.

Naisten ottelu: 100 m. juoksu: 1) Kaisu Valtari H:linna 14,9. 2) Rakel Laitinen H:ki 2,30 m. jälessä. 3) Aura Eskelinen H:ki 3,50 m. jälessä.

MESTARUUSKILPAILUT VIIPURISSA

Huvmat kustajat voivat lähettää minulle asuntotilauksen Viipurissa 5—6.8.-33 urheilujuhliin, niin järjestetään asunnot ja lähetetään opastajat asemalle vastaanottamaan matkustajat. Osoitteeni: *Armas Suikkanen, Viipuri, Kelkkala, Ojakatu N:o 34.*

Kuulantyyöntö: 1) Kaisu Valtari H:linna 8,42. 2) Rakel Laitinen 8,17. 3) Aura Eskelinen Helsinki 7,98. 4) Eva-Kaisa Nieminen H:linna 6,78. Pituushyppy: 1) Kaisu Valtari 4,02. 2) Rakel Laitinen H:ki 3,71. 3) Aura Eskelinen H:ki 3,58. 4) Eva-Kaisa Nieminen H:linna 3,24.

Kiertopokaali joutui toisen kerran Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain haltuun.

HÄMEENLINNASSA

Seuraottelukilpailujen päättäjaisjuhla onnistui erinomaisesti juhannuspäivänä Perttulan Norjan tuvalla. Rouva Emma Hedmanille lankeaa suurin ansio siitä ja pyytää H.K.-U. julkituoda lämpimät kiitoksensa hänelle tästä ja suuremmoisesta vieraanvaraisuudesta.

Juhlan yhteydessä järjestetyt arvottavat esi-neet voittivat seuraavat: n:o 113 kaulusrasian hra J. Luomajoki H:ki, n:o 111 pöytäkirjan hra A. Nieminen Vanaja, n:o 24 paketin pesupulv. hra A. Koskela H:linnan msk.

Arvausnuken nimi oli »Miina» ja voitti sen nti Irja Nysten H:linnan msk, pöytäkirjan hra A. Nyberg Hausjärvi ja paketin pesupulv. rva Ida Ylén H:linna msk.

Nuolenheitossa: I lasimaljan ja puukon tup-pineen hra N. Mikkola H:ki, II albumin ja pa-keetin pesupulv. hra H. Wikberg Tammisaari.

(Jatk. s:lta 82. VANHIMMAN . . .)

Hyvät läsnä olevat toverit, se pastori, johon kohdistan muistosanani, on rovasti Huugo Nyberg.

Muistuu mieleeni eräs raamatunlause: »Eloa on paljon, työväkeä on vähän«. Tämä lause sopii meidän matkapappimme työmaahan, joka on laaja. Kuuromykkät asuvat kaukana toisis-tansa, sen tähden matkapappi joutuu kulke-maan paikasta toiseen. Me näemme rovasti Nybergin olevan vielä samassa työssä uskol-lisena ja ryhdikkäänä, vaikka on kulunut jo 25 vuotta tässä vaikeassa ja vaativassa toi-messa.

Kunnioitettu kunniavieramme rovasti Ny-berg!

Ilmeellistä on ajatella Teidän sitkeätä työ-tänne, meidän kovaosaisten hyväksi. Työnne kysyy Teiltä paljon voimaa ja harrastusta kul-kiessanne vuodesta toiseen parissamme.

Näemme, että Teissä asuu uskollinen, uh-rautuva ja kärsivällinen rakkaus omaa lau-maanne kohtaan.

Suivatko Jumala työtänne. Emme voi mil-lään tavoin kyllin selvästi julkituoda kiitollisuuttamme, sillä siksi suureksi havaitsemme työnne merkityksen.

M. N nen.

Sokossa: I puukon tuppineen ja pöytäpeilin hra A. Nordström H:ki, II tilikirjan ja paketin pesupulv. hra A. Heinonen Halikko.

Fortunapelissä: I ompelijalippaan hra A. Hei-nonen Halikko 505 pist., II kahvipaketin hra H. Wikberg T:saari 485 pist., III sinappias-tian hra H. Hakala H:linna 395 pist. ja IV pa-keetin pesupulveria nti Martta Nieminen Hajala.

Samalla H.K.-U. pyytää kiittää suurta yleisöä jalomielisistä lahjoituksistaan H.K.-U:n toimin-nan tukemiseksi

YHTÄ JA TOISTA SEURAOTTELUSTA

Helsingin K.m. Urheiluseuran ja Hämeenlin-nan K.m. Urheilijain välillä on oteltu seuraot-telua — järjestyksessään toista — Hämeenlin-nan kaupungin urheilukentällä 23. ja 24. kesäk. Kilpailujen järjestyksellinen ja palkintotuoma-rillinen tehtävä sujui siksi mainiosti hra Juu-revan johtamien kuulevaisten miesten käsissä, että minun oli monta monituista kertaa niin mielessäni kuin julkisestikin ylistettävä. Kilpai-lupaikka ei ollut ensiluokkaisen urheilukentän vaatimuksia vastaavassa tasossa.

Ottelu alkoi 100 m juoksulla. 2 miestä kus-takin seurasta kaivautui lähtökuoppiinsa. Ahl-bäck myöhästyi lähdössä, jääden jo 3 metriä Kaurelasta, niin että Helsingin peli näytti olevan lohduttomasti mennyttä. Mutta Ahlbäck alkoi vefää pitkän vartalonsa Kaurelan ohi sulavasti venyvin askelin loppumetreillä, joten maalissa oli etumatkaa 10 senttiä. Tämä osoittaa, että K.U.L:n viime vuotisissa mestaruuskilpailuissa hän ei suotta ansainnut 100 m juoksumestarin arvoa lyödessään M. Kataisen. Olisihan mielen-kiintoista nähdä millaiseen tulokseen hän pin-koo Viipurin hyvällä radalla, sillä hän tätä ny-kyä on entistä herkemässä juoksuviressä.

Kuulantyyöntökilpailussa on Kaurela ylivoi-mainen voittaja mutta kuitenkin kuula putosi yhä jatkuvasti samoihin tienoihin 13 metrin rajan edessä kuin useina eellisinä vuosina. Kantautuupa kuula tuon merkin yli. Entäs sitten, niin Kaurela vain koettakoon kehittää ja muutella työntötekniikkaa. Nordström valtasi Helsingille 3 kallista pistettä niukoilla 3 sen-tillä. Helsinki olisi saanut vielä 2 pistettä, jos Ahlbäck olisi ollut mukana kilpailussa.

Pituutta hypättiin suurin piirtein parempia tuloksia kuin monissa K.U.L:n mestaruuskil-pailuissa aikoinaan. Niinpä Kaurelan hyppy-sarja oli 585, 606 ja 600, joista 2 viimeksimain-ittua on nykyistä K.U.L:n ennätystä parempi. Ahlbäckkiä ja Lehtosta vaivasi huono onni pon-nahduslaudalla(?), joten heidän tuloksensa jäivät harjoitustuloksiaan kolmattakymmentä senttiä huonommiksi.

1500 m juoksussa piti Paavo Valtari kutiaan, vaikka Helenius hätyyttelikin vallan loppukirissä. Valtari ei ole v:den 1931 juoksukunnossa. Sivumennen sanoen hän on potinut umpisuolitulehdusta pitkin kevättä, ja sen vuoksi hän ei ehtinyt harjoitella täyttäkään kuukautta. Hänhän saattaakin päästä hyvään kuntoon Viipurin kilpailuihin mennessä, mutta sentään tuntuu siltä, että hän ei ole entisensä enää.

Keihäänheittokilpailussa oli seurain sijoituspisteet samat kuin vuotta aikaisemmin. Vauhdinottopaikka oli kaikkea muuta kuin kehuttava.

Ensimmäisen päivän kilpailujen jälkeen Hämeenlinna johti neljällä pisteellä, ollen sen pistemäärä 34 ja Helsingin 30. Kyllä Hämeenlinna ei voinut asettaa 1,500 m:llä täyttä joukuetta kuin yhden miehen. Samoin naisten 100 m:llä oli 1 neitonon H:linnan väreissä, toisen naisosanottajan ollessa vielä saapumatta. Mutta tämä ei merkitse useampien pisteiden menetystä kuin kahden.

Toinen ottelupäivä oli kylmä, lämmön (32° varjossa) laskettua huimaavasti alaspäin (12°) edellisen illan ja yön kuluessa pohjoistuulen ansiosta. Vielä kentän yli pyyhkivä tuuli suuresti kilpailuja haittasi.

Ottelun aloitti suurella jännityksellä odotettu 4x100 m viestinjuoksukilpailu. H:gin Vikberg ja H:linnan Merivirta pyrähtivät viemään kapulat, ensinmainitun tuodessa toiselle 2 m ennen Merivirtaa. Mitä kummia! Helsingille tapahtui harmillinen kapulan vaihdon epäonnistuminen. Lehtonen liiaksi hätäytyi tuumiessaan, minkä käden piti tarttua kapulaan, sillä välin kuin Vikberg kompastui häneen ja oli vähällä kaatua kumoon. Tämmöiseen melskeeseen meni muutamia kalliita sekunteja. Lehtosen saadessa vihdoinkin kapulan käteensä Valtonen on ehtinyt jo tehdä 8 m kaulaa. Kimpaantuneena Lehtonen pani kampoihin takasivulla suurenmoisesti ja pian saavutti karkulaisen, vieläpä toi kapulan toverilleen 2 m ennen Valtosta. Helenius piti välimatkan samana kiistaväljästään Valtarista. Ja Helsingin ankkuri pinkoi matkaan minkä koivista lähti. Siten hän oli H:linnan ankkurin Kaurelan saavuttamattomissa, jääden viimeksimainittu 5 m Ahlbäckistä.

Naisten kuulantöntökilpailussa Helsingin tyttäret johtivat siihen asti kunnes H:linnan Kaisu Valtari työnsi kuulaa toisten merkkejä kauemmas viimeisellä vuorollaan.

Kiekonheittokilpailun voitti Kaurela ylivoimaisesti. Helsingin pojat esittivät vain statistien osaa.

Naisten pituushyppykilpailun voitti Kaisu Valtari tottumuksella.

5000 m juoksu oli tuloksiltaan koko kilpailujen heikompia.

Korkeushypyssä piti Kaurela valttia. Ahlbäck olisi hyvinkin hypännyt korkeammalta ellei

hänen lantioitaan vaivaisi vanha reumatismi äkillisen säännuutoksen ansiosta. Myöskin Lehtonen hyppäsi lupaavasti.

Kolmiloikassa 18-vuotias Lehtonen loikkasi uhkaavan lähelle Kaurelan merkkiä.

400 m juoksussa täytyi juoksuuttaa yksi mies kustakin seurasta kerrallaan ehkä juoksuradan ulommaisten ratojen kuoppaisuuden takia. Tällöin Kaurela sai parikseen Lehtosen ja Ahlbäck Valtosen. Lehtonen ei mahtanut mitään neljännesmailerina paljon juosseelle. Sitävastoin Ahlbäck juoksi kestävyudessa paremmin kuin oli toivottukaan. Hänen ei olisi pitänyt juosta lujaa alkua, jotta tulos olisi ollut toisin. Muuten on Kaurelan ja Ahlbäckin tuloksilla on kerrassaan monista kilpailuista väsyneille ja kuoppaiseen rataan nähden (—?).

Sen jälkeen Hämeenlinnan k.m. Urheilijat valtasivat toistamiseen seuraottelun kiertopalkinnon 80 pisteellä Helsingin K.m. Urheiluseuran tyytyessä 68 pisteeseen. Muutamia poikkeuksin kilpailulajeilla helsinkiläisten edistymisen asteikko viime vuodesta on yksilömäärän puolesta paljon suurempi kuin hämeenlinalaisten. Taaßen on hämeenlinnan K.m. Urheilijoilla ei ole uutta urheilija-ainesta toivossa pitkäksi aikaa, jona aikana sen maine ja kunnia lepäävät Vaala Kaurelan apollomaisen olemuksen varassa.

J. L.

Hämeenlinnan kuuromykkä-urheilijain jäsenten väliset kilpailut suoritettiin 11 p:nä kesäkuuta Hausjärven urheilukentällä. Rata on huonossa kunnossa. Saavutettiin seuraavat tulokset:

6 ottelun: voitti V. Kaurela 444,60 pistettä. 2. P. Valtari 402,94 p. 3. I. Valtonen 397,35. V. Kaurelan tulokset: 100 mtr 12,3. Kuula 12,66. Pituus 5,99. Keihäs 42,10. Korkeus 164. 1500 m juoksu 5,26. Valtarin tulokset: 13,6, 10,06, 5,06, 37,20, 149 cm, 4,48,5. Valtosen tulokset: 13,4, 10,20 5,17, 41,48, 146, 5,26.

Kaisu Valtari voitti kolmi-ottelun 150,57 pistettä, 100 mtr 15,9. Kuula 8,85. Pituus 4,07.

Osanottajia oli 4 miestä ja 3 naista.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestivät jäsenväliset kilpailut kesäk. 23 p:nä kilpa-ajoradalla alkaen klo 13. Osanottajia ilmoittautui naisia 3 ja miehiä 7. Tulokset: naisten 3-ottelu:

I Anni Häkkinen, 7 pistettä (100 m 18,0, kuula 5,71, pituush. 2,85). II Eva Toivanen, 6 pist. (100 m 19,0, kuula 6,91¹/₂, pituush. 2,58). III Milja Kolari, 5 pist. (100 m 20,1, kuula 5,91, pituush. 2,82).

Miesten 5-ottelu: I Kalle Hämäläinen 34 pist. (100 m 14,2, kuula 11,30. pituush. 4,86, kiekko 30,62, 1000 m 3,24). II Aarne Holopainen 29 pist. (100 m 14,2, kuula 9,55, pituush. 4,00, kiekko 20,65, 1000 m 3,11). III Jussi Väisänen 20 pist. (100 m 15,2, kuula 8,61, pituush. 4,16, kiekko 16,89, 1000 m 3,30). Lähinnä Emil Kainulainen 19 pisteellä.

Juoksusarja: I Aarne Holopainen (1000 m 3,11, 3000 m 10,07, yht. 13,18.) II Emil Kainulainen (1000 m 3,42, 3000 m 11,15, yht. 14,57.) III Jussi Väisänen (1000 m 3,30, 3000 m 11,45, yht. 15,25).

Palkintotuomareina toimivat herrat A. V. Hartikainen ja Veikko Savolainen. Ilma oli kovin tuulinen.

Samana iltana oli huvimatka Vaajasaloon Alahoviin. Satamasta lähdettiin isolla moottorilla klo 17 mitä kauden iloisuutta väkeä, muutamat olivat aikaisemmin menneet laivalla, Perillä oli palkintojen jako ja lisäksi vapaata ohjelmaa, leikkejä. Kokkoa ei valitettavasti voitu polttaa pitkällisen kulvuuden takia.

Mila

RAKKAUS ON SUURINTA

Ihmiselämässä usein kysytään mikä on suurinta tai mikä on parhainta. Moni ajattelee, että voima on suurinta parhainta, toinen ajattelee, että rikkaus on parhainta suurinta onnea maailmassa. Moni myös ajattelee, että vihalla ja ankaruudella hän voittaa kaiken. Moni luulee, että viha on voimakkain, mahtavin, suurin tunne ja että vihalla voisi hallita muita. Mutta on surkeata erehdyistä kaikki tuo. Suurinta, voimakkainta ja parasta on rakkaus ja rakkautentyy.

Ollessani nuori tyttö kertoi opettajani tai hän antoi ohjeeksi elämäni tielle tämän kertomuksen, jonka tässä esitän. Tämän kertomuksen on kertonut eräs vankilan pastori. Siinä vankilassa johon nuori pastori joutui vankilan saarnaajaksi, oli m.m. rikollinen, paatunut rosvo ja murhamies. Pastorilla oli tapana käydä selkeissä puhuttelemassa vankeja. Usein yritti pastori päästä myös tuon paatuneen rosvon luo, mutta aina oli vanki työntänyt pastorin tylästi pois. Pois, en tahdo kuulla lorujanne, sanoi vanki ivallisesti. Pastori ei kuitenkaan jättänyt tuota vankia, vaan taas ollessaan kierroksella vankien luona, täytti suuri sääl pastorin sydämen. Hän raotti vangin sellin ovea ja sanoi lämpimästi ja vakuuttavasti vangille kolme sanaa: Jeesus rakastaa sinua, ja sulki sitten sellin oven. Ne olivat kolme yksinkertaista sanaa, mutta niiden vaikutus oli ihmeellinen. „Jeesus rakastaa sinua” nuo sanat soivat lakkaamatta vangin korvissa. Milloinkaan ennen ei vanki ollut kuullut tuollaisia ihmeellisiä sanoja. Turhaan koetti vanki olla kuuro noille sanoille, turhaan hän koetti häätää niitä pois mielestään. Sanat kaikuivat vangin korvissa lakkaamaatta. „Jeesus rakastaa sinua”. Minua, rosvoa, murhamiestä, kysyi vanki itseltään. Mahdotonta.— Tottako? Sanat eivät kuitenkaan antaneet vangille rauhaa. Kun pastori seuraavalla kerralla avasi sellin ovea, ei vanki häätänytkaan pastoria pois, vaan antoi hänen astua sisälle. Vanki sanoi: »Pastori sanoi minulle, Jeesus rakastaa sinua. Onko ne tarkoitettu minulle. Onko mahdollista, että Jeesus rakastaa minua?» »On» sanoi pastori. Mutta minähän olen suuri rosvo ja murhamies. Niin juuri, mutta Jeesus rakastaa sinua vastasi pastori ja vaikka olisit vielä pahempi niin sittenkin Jeesus rakastaa sinua. Pastori alkoi silloin puhua vangille ryöväristä

Jeesuksen kanssa ristin puulla. Ensi kerran elämässään vanki kuuli rakkauden armon sanomaa. Vangin paatunut, kova sydän sulii. Hänen suurin ilonsa oli nyt, kun pastori pistäytyi hänen luoksensa ja kertoi Jeesuksen suuresta rakkaudesta heikkoja, erehtyviä ihmispolaisia kohtaan. Rakkaus ja rakkauden sanoma avasi tien vangin sydämeen.

Ajatelkaamme, jos pastori olisi sanonut: Jumala rankaisee Sinua, olet paha. Varmasti sekä sellin ovi että vangin sydän olisi pysynyt kiinni. Pastori ei olisi voinut tehdä mitään vangin hyväksi.

Tämä kertomus on lyhyt ja yksinkertainen, mutta paljon opittavaa meille on tästä kertomuksesta. Ajattelevalle ja kertomukseen syventyvälle on paljon hyötyä ja apua tästä. Elämässä me ihmiset joudumme kokemaan monenlaista. Usein olemme neuvottomia mitä tehdä sille ja sille asialle. Muistakaamme silloin että rakkaus on suurinta ja voimakkainta. Rakkaus sopii kaikkialla vaikkei missäkin koettelemuksissa. Usein tapaamme toveri- ja ystäväpiireissä jonkun erehtyneen. Mutta hyvin harvoin me muistamme tai osaamme kohdella erehtynyttä rakkautella. Useimmiten me vaan säälimättä tuomitsemme ja painamme häntä siten syvemmälle erehdyksiinsä. Moni nuori heikko- luontoinen on juuri meidän ymmärtämättömän ja säälimättömän tuomitsemisemme johdosta vajonnut elämän pohjattomiin mutiin.

Meidän pitäisi sen sijaan rakkautella kohdella erehtyneitä vieläpä pahoin erehtyneitäkin, sillä tavalla me ainoastaan todella pelastamme ja nostamme heitä erehdyksistään. Jeesus rakasti meitä ihmisiä niin äärettömän paljon, että hän meni ristille kuolemaan meidän tähtemme. Meillä ei pitäisi olla vaikeaa rakastaa lähimmäisiämme. Ihmisen ei tarvitse olla suuri, mahtava, eikä paljon oppinut. Jokainen köyhäkin ja yksinkertainen kykenee rakastamaan ja tekemään rakkauden töitä. On ihana rakastaa ja palvella Jeesusta. Olette kai lukeneet Matilda Vredestä. Hän omisti elämänsä rakkauden työlle. Hän oli vain heikko nainen mutta hänen työnsä oli suurinta rakkauden työtä.

Usko, toivo, rakkaus ja työ. Ne elämäsi kulma kiviks lyö.

Kynä

IDA MARIA LEHTONEN

Vainajan veli kirjoittaa:

Kesäkuun 4 päivänä Oulun kuurojenkoulun entinen oppilas talontytär *Ida Lehtonen* Hollolasta ummisti silmänsä ikuisen uneen kasvitautin murtamana. Hänen äkinäinen pois menonsa teki omaisiin järkyttävän vaikutuksen.

Hän oli kipeänä 4 kk., hänellä ei ollut kova tuska. Ida vainaja oli käynyt useita kertoja Lahdessa lääkärin luona apua saamassa terveyden palauttamiseksi. Kun terveys ei tullut takaisin katsoi vainaja parhaaksi lähteä Loviisaan etevän lääkärin luo tutkittavaksi. Lääkärin ilmoituksen mukaan, Idalle tuli myöhemmällä kasvitauti. Hän oli vähän aikaa kotonaan

Ida Lehtonen

Loviisasta tultuaan. Sitteen vainajan teki mieli lähteä Helsinkiin Kirurgin sairaalaan. Hän oli siellä ainoastaan 9 päivää hoidettavana. Hänen terveytensä ei tullut enää takaisin, vaan määräsi lääkäri hänet kotiin.

Ida vainaja oli käynyt Oulun kuurojen koulua 8 vuotta ja oli sen toinen oppilas. Vielä Heimarini puutarha- ja talous-

kouluakin hän kävi. Yllämainituissa kouluissa Ida vainajan käytös oli oikein hyvä ja esimerkillinen. Eräs Heimarini puutarha- ja talouskoulun entinen oppilas (kuuleva) oli käydessään vainajan luona kertonut omaisille mielenkiintoisia kertomuksia Ida vainajan menneiltä kouluajoilta. Koko elämänsä vainaja oli moniammattitaiturina hoitanut kotitaloutta kiitettävästi.

Kesäkuun 17 p:nä vainajan kodissa pidettiin hautajaiset keskikesän ihanan sään vallitessa sukulaisten ja ystävien läsnä ollessa. Ennen lähtöä vainajan kotoa lauloi kuoro opettaja rva Koskisen johdolla jonkun virren. Tämän jälkeen lähdettiin saattamaan vainajaa viimeiselle matkalleen Hollolan hautausmaata kohti. Rovasti Engström toimitti ruumiin siunauksen. Kun hauta oli luotu umpeen, alkoi seppeleitten lasku. Seppeleitä laskivat omaiset, tädit, serkut ja sukulaiset. Seppeleitä laskiessaan vainajan lähin serkku kunnallisneuvoksetar Ida Siikaniemi puhui mieltä ylentävästi vainajan muistolle. Kepeät mullat hyvän Idan haudalle.

Ida Lehtosen hauta

TERVEHDYS TUKHOLMASTA

Viime toukokuun alkupuolella pidettiin Tukholmassa suuret pohjoismaiset kirkolliset laulujuhlat. Monet kirkko- y. m. hengelliset laulu-kuorot Tanskasta, Norjasta, Suomesta ja Ruotsista ottivat osaa näihin juhliin, jotka kestivät muutamia päiviä. Kuorot lauloivat Tukholman monissa kirkoissa kukin oman maansa lauluja. Ja monia jumalanpalveluksia pidettiin pohjoismaitten kirkkokäsikirjojen mukaan. Näihin laulujuhliin otti osaa myöskin Suomen nuorin k.m:n pappi, past. J. Karhu. Hän kertoo lehdellemme matkahavainnoistaan seuraavaa.

Yhtämatkaa Helsingin ruotsalaisen kirkko-kuoron kanssa saavuin Tukholman satamaan. Oli kirkas keväinen aamu. Kaupunki uljaine, palatsimaisine rakennuksineen välkehti aurin-gon paisteessa. Tulliasemalla oli hirveä touhu. Kilvan siellä matkustajat levittelivät tavaroitaan tullimiesten nähtäviksi joutuakseen mahdollisimman pian katuliikenteen vilisevään virtaan, näkemään kaupungin sydäntä. Pian istutaankin hyrisevässä autossa, joka hämmästyttävän nopeasti puikkelehtii ajoneuvojen ja ihmistungoksen läpi, siltojen yli, toisinaan hämmästyttävän kapeita, vanhanaikaisia katuja, toisinaan leveitä, uudenaikaisia suurkaupungin valtavyliä myöten, pysähtyen hotellin sisäänkäytävän eteen.

Nopeasti muutettiin vähän vaatetta, peseydyttiin ja sitten alkoi ohjelma. Esitelmiä kirkkomusiikista, kirkkokonsertteja ja kaikkien eri pohjoismaiden edustajien järjestämiä jumalanpalveluksia. Ihmeellisiä säveliä urkujen, messukuoro- ja seurakuntalaulun sekä orkesterinsoiton vaihdellessa. (Jatketaan.)

Tietoja kotimaasta

60 VUOTTA täytti äskettäin Helsingissä Kirjapainon-omistaja hra K. F. Puomies. Hänen kirjapainossaan Suomen Kuuromykkäinliiton kaikki painatukset toimitettiin 22 vuoden aikana. Herra Puomies oli aina avulias ja ystävällinen kuuromykkäin asioissa. Sentähden Suomen Kuuromykkäinliitto lähetti onnittelusähkösanomana hänelle 60-vuotispäivänä. Merkkipäivänään sai hra Puomies Tasavallan presidentiltä kunnianimen „Talousneuvos“.

Pietarsaari. Pietarsaaren kuurojen yhdistys vietti 10 vuotisjuhlaansa viime kesäkuun 10 ja 11 päivinä entisen k.m. koulun veistosalissa, jossa mainittu yhdistys valtion luvalla vielä saa pitää kokouksiaan. 10-vuotisjuhlaan oli saapunut kuuroja Pietarsaaresta ja sen ympäristöpitäjistä noin 60—70 henkeä. Juhla alkoi lauantaina kesäk. 10 p:nä illalla klo 6 rouva Ester Staden pitämällä rukouksella.

Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja herra U. Björn. Hra Söderströmin johtama kuoro esitti kauniilla viittomilla suvi-virren. Yhdistyksen kymmenvuotiskertomuksen luki rouva Stade, yhdistyksen sihteeri. Sitten esitettiin juhlaan saapuneet tervehdykset ja sähkösanomat. Rovasti Nyberg toi Suomen kuuromyökkäin liiton keskuhallituksen onnittelet. Pastori Karhu Oulusta toi Suomen nuorimman kurojen yhdistyksen onnittelet. Vielä olivat onnitteleja lähettäneet seuraavat kurojenyhdistykset: Hankoniemi, Porvoo, Jyväskylä, Hämeenlinna, Lahti, Vaasa, Turku, Helsinki. Ent. Johtajat, neiti Maria Kahelin Jyväskylästä ja hra S. Månsson Helsingistä olivat lähettäneet onnittelet. Kakkolan yhdistyksen tervehdykset toi neiti Elsa Hackzell pitämällä puhe. Juhlissa oli läsnä m.m. Pietarsaaren k.m. koulun entisiä opettajia past. Cederberg perheineen, sekä neidet Malm ja Maria Anderson. Ilta kului raittoisassa seurustelussa. Vanhoja muistelmia yhdistyksen entisiltä ajoilta kertoivat hrat Frans Leijon ja Uno Björn y.m. Näissä muistelmissa mainittiin monta kertaa kiitollisuudella ja kaipauksella yhdistyksen perustajan ja monivuotisen puheenjohtajan, johtaja Petter Staden nimi, jonka suurennettu kuva samalla ripustettiin kokoushuoneen seinälle.

Seuraavana päivänä, sunnuntaina jatkettiin juhlaa. Aamupäivällä piti rovasti Nyberg esitelmän piispa K. H. Alopæus-vainasta. Sitten mentiin juhlaruokailuun kirkkoon, jossa rov. Nyberg piti jumalanpalveluksen ja ehtoollisella käynnin kuroille. Sunnuntaina iltapäivällä pitivät puheita vielä jotkut kurot, m.m. hra Björn puhui kuuluisasta opettajasta Pestalozzista. Juhlat olivat onnistuneet hyvin. Siitä saamme kiittää Pietarsaaren yhdistyksen johtokuntaa, erikoisesti sihteeriä ja puheenjohtajaa, rouva Stadea ja herra Björniä.

Jyväskylä. Seuraavat Jyväskylän K.m. koulun oppilaat kävivät ensi kerran H.p. Ehtoollisella 21. 5. 33.

Armas Alfret Jutila Alavieskasta, Mauno Matti Lamassaari Rovaniemeltä, Pentti Olavi Nieminen Vilppulasta, Paavo Pehkonen Isalmen maaseurakunnasta, Jalmari Aleksanteri Toivola Sodankylästä, Siiri Fanni Maria Lepola Pohjois-Pirkkalasta, Saima Lemmitty Vähämaa-Roukkio Vampulasta, Anni Helena Skogberg Rengosta, Augusti Pirttiaho Haapajärveltä, Martti Ensio Räsänen Leppävirralta, Otto Seppänen Suomussalmelta, Martta Alina Nyman Uukuniemeltä.

Lahden kurojen yhdistyksen toimeen panema helluntai-iltama ja yhdistyksen talvitoiminnan lopettajaislaisuus toisena helluntai p:nä oli hyvin onnistunut. Kuuromykkäiä saapui yllä sanottuun iltamaan aika lailla, vaikka muutamain täytyi jostain syystä jäädä pois. Kellon tullen 6 illalla alkoi mahtavan Lahden lyseon alakerrokseen virrata iloisia kuuromykkäiä ja oli allekirjoittaneesta hauska nähdä, miten toverit ja ystävät kätelivät toisiaan, kyselivät, kertoivat ja laskivat leikkiä. Näkyi joukossamme sellaisia k.m., jotka eivät ennen ole käyneet Lahden k.m. yhdistyksessä ja pian hekin tutustuivat toisiin kohtalotoverihin.

Kun ei enää muita vieraita näkynyt tulevan aloitti hra Remmi ohjelman tervehdyspuheella, mitä seurasi hra Mäkelän opettavainen esitelmä. Sitten lausui rva Remmi ensi kerran yhdistyksessämme runon, mitä mielenkiinnolla seurattiin, että se hra Mäkelän pyynnöstä uudistettiin.

Suuri rinkeli ja muut leivokset sekä kahvi oli emännillä jo valmiina pöydällä tarjolla, joita kaikki välillä virkistykseen nautti.

Ilta meni tietämättä aika vauhtia kohtalotoverien vilkaassa keskustelussa. Oli saatavana arpojakin, joita kilvan arvottiin voitonvoivossa ja arpa lankesi nti Aili Pajuselle, jota käden taputuksin onniteltiin voiton johdosta. Jännityksellä myös varrottiin näytelmäkappaletta ja vihdoin esirippu avautui ja yltäkyllin saimme nauraa. Vielä saimme tunnin verran vapaasti leikkiä vilkkaassa tahdissa ja näin olikin jo ilta kulunut loppuun, joten oli aika lähteä yöpuulle vaikkei vielä kenellekään unikaan maittanut.

Toisena helluntai p:nä oltiin taas Lahden lyseolla klo 1/2 12 p:llä. Tällöin hra Remmi piti pienen puheen yhdistyksen talvitoiminnan lopettamisesta. Loppu tunnit kuluettiin emäntien kahvin ja leivosten vähentämällä ja vielä alettiin eri leikkejä, joissa aikamme sujui aika vauhtia. Lopuksi myytiin huutokaupalla viimeksi jääneet leivokset. Kellon osoittaessa 5 illalla jätettiin kädestä hyvästi toisillemme toivossa saada tavata vast'edes yhdistyksessämme, ja toivottaen hauskaa ja virkistävää kesää.

Ohjelmallisen äitien päivän vieton järjesti Lahden k.m. yhdistys ensi kerran toukok. 2 sunnuntaina, jolloin yhdistyksen emännät äitienpäivän kunniaksi koristi kahvipöydän sinivalkoisin nauhoja ja kukin. Ja kaikki juhlaan saapuneet k.m. äidit kukitti nti Rantala itse poimillaan kevatkukilla. Puheita ja kertomuksia oli ohjelmassa myös äidin rakkaudesta ja elämän vaiheista. *L. Rantala*

Kuollut. Viime kesäkuussa kuoli Hollolassa talollisen tytär *Ida Maria Lehtonen*. Vainaja oli käynyt Oulun kurojenkoulun. Koulusta päästyään jäi hän hyvään kotiinsa sisarustensa kanssa kotitaloutta hoitamaan. Elämäntehtävänsä suoritti hän uskollisesti ja toimellisesti. Vainajaa suremaan jäi isä ja äiti, kuuleva sisar sekä kuuromykkä sisar ja kaksi kuuromykkäveljeä. Nuorena näin nukkunut haudattiin Hollolan hautausmaalla kesäkuun 17 p:nä.

Kuollut. Turun kurojenkoulun entinen oppilas *Yrjö Nyström* kuoli keuhkotautiin Lahdessa kesäkuun 3 päivän vasten yöllä. Hänet haudattiin 11 p:nä kesäk. muutamien lahtelaisten kurojen läsnäollessa. Sotilaspappi Laine toimitti ruumiin siunauksen.

Junan alle jäänyt. Kesäkuulla käveli rautatien radalla Inhan ja Myllymäen aseman välillä kuuromykkä *Anselmi Kesäniemi Ähtäristä*. Hän ei kuullut takaapäin tulevan junan lähestymistä vaan jäi junan alle ja kuoli heti. Hän oli 35 v. vanha.

Viipurin Kuuromykkäin yhdistys pitää esitelmäpäivät 30/9—1/10 1933, joista vielä lähemmin ilmoitetaan.

Johtokunta

Siivo ja kunnollinen palvelijatar saa heti paikan Kruunupyssä Pohjinmaalla ruotsalaisen suutarin luona. *R. Gripström.*

Syvästi surren ilmoitamme, että Jumala on hyväksi nähnyt luokseen kutsua rakkaan lapsemme ja sisaremmen

Ida Maria Lehtosen

synt. 30. 4. 1889, kuoli kodissaan Hollolan pitäjän Korpikylän Uusitalossa 4. 6. 1933.

Syvästi surren:

Amanda ja Rikhard Lehtonen.
Hilja, Onni ja Huvvi Lehtonen.
Helmi, Terttu ja Sulo Huhtanen.
(o.s. Lehtonen)

Mä lähden Jeesus luoksesi
Henkeni sulle annan.
Levolle lasken ruumiini,
Sä rakas Herra Jeesuksen.
Avajat mulle autuuden ja
paratiisin portit.